

Stručni rad

**RAZLIČITOST NAS UČI PRIHVAĆANJU
– DRUGAČIJA DJECA UČE NAS
SUOSJEĆANJU**

Žana Vračun, prof. likovne umjetnosti

OŠ Angela Besednjaka Maribor

Sažetak

Odgojne vještine roditelja 21. stoljeća koji slijede tragove prethodnih generacija, doslovno su zakazale. Svjedoci smo velikih energetske promjena na Zemlji. Današnje obrazovanje moramo prilagoditi promjenama u energiji i barem pokušati razumjeti misiju djece novog doba. To znači da krećemo na potpuno nove putove, koji tek sada idu prema nama.

Ključne riječi: djeca novog doba, planet Zemlja, urođeno ili izvorno ponašanje, volja, istina

1. Uvod

Planet Zemlja puca po šavovima i treba pomoć. Mogu ga spasiti samo duše s višim dimenzijskim svijestima koje su sposobne sve ujediniti u univerzalno jedinstvo. Na Zemlji se rađaju drugačija djeca, djeca s višim vibracijama, a to su posebna, takozvana zvjezdana djeca. Njihova je misija podići našu svijest i povezati naše srčane čakre te širiti mir, radost i ljubav na našem planetu. Želim pomoći roditeljima, učiteljima i, naravno, zvjezdanoj djeci da našu suradnju učinimo prijateljskijom i razumljivijom.

To su nadarena djeca, naši duhovni savjetnici, koja su nam došla pomoći. To nisu djeca koja mirno sjede u školskim klupama, tiha su poput miševa i predano slušaju. Kad bi takva djeca bila u većini u svim školama, nikad ne bi došlo do velikih revolucionarnih promjena. Morate biti svjesni da su vam ovi 'problematici' učenici došli s namjerom otvoriti vaša zaključana srca i pomoći osjetiti suštinu života s kojim ste i sami izgubili dodir. Oni su ovdje da vas probude, stoga budite zahvalni za svakog 'problematicnog' učenika. Uz njih ćete spoznati tko ste i zašto ste ovdje. Iskreno se zapitajte što vam poručuju.

Mi, učitelji, već godinama primjećujemo da su djeca drugačija i neka nas doslovno izbacuju iz kolosijeka. No, upravo su zato ovdje da naprave čarobni zaokret u našem starom, uvriježenom načinu razmišljanja. Oni su ovdje da nas nauče što više lekcija. Neke nećemo razumjeti, a za mnoge nećemo ni znati da su lekcije.

Draga zvjezdana djeca, stara ili mlada, dopustite mi da vas utješim: nema ničeg lošeg u tome da vidite ili čujete nešto što drugi ne vide ili ne čuju.

2. Škola kao uzrok bolesti i djece s urođenim ponašanjem

Za urođena odstupanja bića u ponašanju koristit će se vrijednosno neutralan pojam izvorno ili urođeno ponašanje. Kad znamo razlikovati ovo ponašanje od mentalne krize, promijenjene osobnosti uslijed velikih opterećenja ili zbog povećane reakcije na tjelesnu bolest, tada smo svjesni problema prijelaza. Terapeuti vrlo dobro

poznaju u patološku sliku transformirano izvorno ponašanje. Mnogo je djece koja u početku nisu bolesna i nemaju nikakav poremećaj. Međutim, budući da izlaze iz okvira zbog svog posebnog percepcijskog stila, stila učenja i komunikacije, s vremenom postaju iscrpljeni i slomljeni. Razlog tome je u nerazumijevanju ljudi oko sebe te u nepromišljenim i obrambenim reakcijama koje djeca u ljudima pobuđuju svojom prisutnošću.

Često su im upućeni zabrinuti, žalosni i tragični pogledi. Stalno im se daje do znanja da takvi kakvi jesu, nisu prihvaćeni. Kako bi to osoba trebala tolerirati?

Put patnje često započinje u drugoj ili trećoj školskoj godini. Škola igra sve važniju ulogu u vremenu i prostoru. Jednoga dana posebno dijete postaje nesretno, nemotivirano, frustrirano, duboko razočarano, dijete koje se paranoično opire ili se pokušava izolirati i osamiti. Zbog dugotrajne duševne patnje može doći do različitih tjelesnih zdravstvenih problema. U adolescenciji moramo posebno paziti na takve slučajeve jer je uništen osjećaj vlastite vrijednosti najgori proročki znak adolescentne krize.

Suočeni smo s ključnim pitanjem: Postoji li doista mnogo disfunkcionalne djece u našem lijepom novom svijetu? Trebamo li si uopće postaviti takvo pitanje? Ili bi bilo bolje reći da su ova, visokomotivirana djeca i djeca obdarena velikim unutarnjim bogatstvom, neshvaćena u svojoj posebnosti?

U današnjoj situaciji djeca mogu biti pod takvim pritiskom da im ne preostaje ništa drugo nego da se odupru ili, u najgorem slučaju, ozbiljno razbole. Stajalište da je sve više djece opterećeno nedostacima te da ih treba pravilno prilagoditi i voditi prema zahtjevima i potrebama pristojnog i poslušnog novog svijeta, tipičan je prijedlog duha strojeva. Velika, vrlo velika većina onih za koje se smatra da imaju poremećaje prilagodbe, nesigurni su i potrebna im je zaštita iz gorenavedenih razloga.

Ipak, u temeljnim crtama svoje volje, oni su sto puta zdraviji od prilagođenog normalnog građanina koji skoro više ne zna što mu nedostaje da bi se osjećao kao cjelovita osoba. Njegova je čežnja prešla u tišinu. Njegov je unutarnji plesač u okovima, više se ne zna čuditi ni igrati.

Ukratko: socijalizacija takozvanog samoodricanja te proces otupjelosti uspješno su provedeni. Sve to donekle utječe na nas.

Pitanje je poštenosti i iskrenosti u percepciji samoga sebe. Zastrašujuće velik dio odnosa kod čovjeka današnjice je zakržljao. S druge strane, čovjek bi trebao biti društveno, slobodno i kreativno biće. Morali bismo biti zahvalni što nam sve više i više djece pomaže razumjeti vlastitu poruku, a to je:

Trebali biste pobjeći iz kaveza svijesti, svojih 'uređenih odnosa', jer u ovom podneblju više ne možemo rasti i napredovati!

Opterećujući slučajevi? Životni neuspjesi? Mentalno bolesni? Nasljedno manjevrjedan naraštaj?

Ovakva vrsta etiketiranja u načelu je bezobrazna čak i za takozvane mentalno hendikepirane osobe. S obzirom na urođeno ponašanje djeteta, definitivno će biti jasno koje tragične pristranosti leže iza takvog defektološkog imenovanja. Istina je da mnogi od vas pate u životnim vezama koje smatramo normalnima i prikladnima. Došli ste to razbiti i zato također puno riskirate.

2.1. Kako učitelj treba uspostaviti distancu prema simpatiji i antipatiji?

Mora gledati srcem.

Možda zvuči otrcano, ali djeluje. Ako želite postati 'učitelj novog, zlatnog doba', obavezno morate početi raditi na sebi. Učitelji bi nastavu trebali začiniti osmijehom koji ih ništa ne košta, a čini čuda. Obogaćuje onoga kome je namijenjen, a ne osiromašuje onoga tko ga daruje. Zasje poput sunčeve zrake i sjećanje na njega ostaje zauvijek. Nitko nije toliko bogat ili toliko siromašan da si to ne bi mogao priuštiti. Pomoću njega svi mogu imati koristi. Osmijeh donosi sretna lica, zahvalne poglede zadovoljne djece, pomaže u mnogočemu. To je odmor za umorne, putokaz za izgubljene, iskra svjetlosti za tužne i najučinkovitiji lijek protiv bijesa. Ne može se ukrasti, kupiti, isprositi, posuditi jer ima svoju iscjeliteljsku moć samo kada se daje.

Autoritet u starom smislu više nije dovoljan. Potrebno nam je tolerantno, ambiciozno razmišljanje potkrijepljeno dobrotom. To uključuje neustrašivost. Možda ne mogu razviti interes za određenog čovjeka jer se bojim njegovog ponašanja? Tko je skloniji konvencionalnom, instinktivno će na odstupanja reagirati antipatijom. Uvijek će osjećati razlike i posebnosti kao neobične i uznemirujuće. Takva osoba ni na koji način ne bi trebala biti učitelj ili odgojitelj djece u vrtićima, školama. I nikako terapeut. (Preuzeto od Henninga Köhlera – Poremećaji u ponašanju ili urođeno ponašanje, 2012.)

Živahno, nestašno dijete znači zdravo dijete. Zdravo dijete je znatiželjno dijete. Znatiželjno dijete je bistro dijete, a ono zna razmišljati svojom glavom. Svatko tko zna misliti, logički rasuđivati, povezivati različita znanja, brinuti se o sebi i drugima, također zna odvojiti žito od korova. Takvo dijete ima svoje mišljenje, koje nije nužno u skladu s vašim mišljenjem, što nije ni loše. Ako ste dobar učitelj, bit će vam drago da imate takve učenike koji se usude biti vaš ravnopravan sugovornik. To su mudre duše u malim tijelima. Takvo dijete nije podložno kalupu čoporativnog instinkta.

Činjenice pokazuju da postoji hitna potreba za pojednostavljenjem školskog sustava i usađivanjem snažne volje maloj djeci da mogu izvršavati svoju misiju. U djeci gajimo snažnu volju samo ustrajnim i opetovanim izvođenjem određenih svakodnevnih aktivnosti koje jačaju snagu volje.

Na primjer:

- zalijevanje cvijeća, povrća
- brisanje prašine
- briga o životinjama, kućnim ljubimcima
- usisavanje
- pranje posuđa
- čišćenje kupaonice i WC-a,
- rad u vrtu, košenje, orezivanje

- priprema doručka ili ručka
- vješanje rublja
- sport
- sviranje instrumenta
- glačanje odjeće
- odnošenje i pobiranje smeća
- pečenje kruha i kolača
- ubiranje plodova
- pospremanje drva za zimu.

Dijete bi trebalo redovito obavljati barem jedan od kućanskih poslova kako bi se naviklo i preuzelo odgovornost za svoj rad.

Ustrajnost, ponavljanje i aktivnost zajedno stvaraju snagu volje.

3.Zaključak

Treba ulagati u sebe! Svi koji već (svaki dan) redovito meditiraju, znaju o čemu govorim. Redovita meditacija svakodnevna je rutina učitelja novog doba. Na svijet su dolazile i dolaze duše koje će sve sustave promijeniti do temelja. Sve staro će se promijeniti i ništa više neće biti kao što je bilo.

Istinu možemo spoznati tek kad smo se – barem donekle – preselili u srce. Sve dok smo u energijama uma, previše smo zauzeti energijama usporedbe, potvrde i dokazivanja, stoga uopće ne dolazimo do razlike između istine i iluzije. Kad se naša svijest ili životna energija presele u srce, više ne mislimo da je najvažnije ono što se događa izvan nas, već iznutra. Tada se pitamo što od ovog 'tjelesnog života' služi našem unutarnjem razvoju, a što ne. Time počinjemo razlikovati istinu od iluzije. Primijetit ćemo da smo sve više predani radu iz srca, što ujedno postaje naša najveća strast, radost i misija.

Radite stvari koje vam otvaraju srce. Sve ostalo – prijatelji, ugled, novac ... slijedi samo po sebi. Sada je došlo to vrijeme.

4.Literatura

1. Vračun, Ž. (2016.). Učitelj 'zlate' dobe ima sočutno srce